

คำวินิจฉัยของ นายอุรัส หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑/๒๕๖๔

วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง นายทะเบียนพระครการเมืองขอให้สั่งยุบพระครปฏิชาสังคม

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายทะเบียนพระครการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพระครปฏิชาสังคม เป็นพระครการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๓ โดยที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ บัญญัติให้พระครการเมืองต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อย ต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศ กำหนด และมีสาขาวรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ นายทะเบียนพระครการเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้งพระครการเมือง ซึ่งพระครปฏิชาสังคมต้องดำเนินการ ดังกล่าวภายในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๓ แต่ปรากฏว่า เมื่อครบกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันดังกล่าว พระครปฏิชาสังคมไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ เป็นเหตุให้ต้องยุบพระครการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) นายทะเบียนพระครการเมืองจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระครปฏิชาสังคมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพระครปฏิชาสังคมไม่ได้ดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป และจัดตั้งสาขาวรรคการเมืองให้ครบถ้วนตามเงื่อนไขและภายในกำหนดเวลาตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕ บัญญัติไว้ กรณีจึงต้องด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) นายทะเบียนพระครการเมืองจึงขอบที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้มีคำสั่งยุบพระครการเมือง ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งให้ยุบพระครปฏิชาสังคม

นายอุรัส หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ